RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 235.847 van 27 september 2016
in de zaak A. 213.224/VII-39.179.

In zake : 1. XXXX
2. XXXX
beiden wonende te XXXX
XXXX
3. de NV DEWEERT SPORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
de NV DECATHLON BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59, bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 juli 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 15 mei 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende van 16 december 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Decathlon Belgium voor het exploiteren van een detailhandel voor

sportmateriaal, sportkledij en toebehoren, gelegen aan de Torhoutsesteenweg 699 te Oostende, worden afgewezen, de beroepen beslissing wordt bevestigd en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.875 van 23 oktober 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De derde verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 september 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Astrid Lippens, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de derde verzoekende partij, adjunct-adviseur

Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Olivier Drooghmans, die loco advocaat Els Empereur verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij wenst aan de Torhoutsesteenweg 699 te Oostende een detailhandel voor sportmateriaal, sportkledij en toebehoren uit te baten. Met het oog hierop dient zij op 28 augustus 2013 een milieuvergunningsaanvraag in.

3.2. Op 16 december 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende de gevraagde vergunning.

3.3. Een aantal omliggende handelszaken, waaronder de derde verzoekende partij, dient tegen deze vergunningsbeslissing een administratief beroep in.

3.4. De afdeling Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie brengen doorheen het administratief besluitvormingsproces gunstige adviezen uit.

3.5. Op 15 mei 2014 wijst de verwerende partij de beroepen af en bevestigt zij de in eerste aanleg genomen beslissing. De milieuvergunning wordt aldus verleend.

Dit is het bestreden besluit.

3.6. De socio-economische en stedenbouwkundige vergunningen, vereist voor het project, werden door de tussenkomende partij verkregen op 11 februari 2013 en 3 april 2014. Bij arrest nr. 231.207 van 12 mei 2015 verwerpt de Raad van State het annulatieberoep van de derde verzoekende partij tegen de socio-economische vergunning. Het beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning is nog hangende.

IV. Afstand/anonimisering

4. Bij brief van 1 juli 2016 delen de eerste en tweede verzoekende partijen aan de Raad van State mee dat zij "het pand gelegen in de Torhoutsesteenweg 669, 8400 Oostende niet meer bewonen en ook het advocatenkantor recent verhuisd is" en vragen zij akte te nemen dat zij "niet langer als verzoekende partij [wensen] op te treden […] omdat [zij] geen enkel belang meer hebben in deze zaak".

Dat schrijven wordt als een afstand begrepen.

5. Eerste en tweede verzoekende partij vragen bij brief van 13 september 2016 de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State, kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

6. De derde verzoekende partij wordt hierna de verzoekende partij genoemd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

7. De verzoekende partij zet uiteen dat zij een sportwinkel uitbaat op, in vogelvlucht, drie à vier kilometer van de bestreden inrichting, en langs de weg op vijf kilometer met een reistijd van 11 minuten. Zij stelt dat zij rechtstreeks wordt benadeeld door de exploitatie van de bestreden inrichting omdat het cliënteel zal wegtrekken uit de stedelijke kern waar detailhandel thuishoort, hetgeen naar haar mening indruist tegen elke moderne visie op de goede ruimtelijke ordening. Voorts stelt zij dat het nieuwe complex aanleiding zal geven tot een verkeersinfarct op één van de belangrijkste invalswegen van Oostende, hetgeen de bereikbaarheid van haar winkel in het gedrang brengt. Daarnaast maakt de verzoekende partij gewag van een concurrentieel nadeel. De tussenkomende partij is een rechtstreekse concurrent die zich wenst te vestigen binnen dezelfde aantrekkingszone. Zij vreest een ernstige omzetdaling door deze concurrentie waardoor haar voortbestaan in het gedrang dreigt te komen. In zoverre de tussenkomende partij argumenteert dat zij zou werken met een basisaanbod dat complementair zou zijn aan het aanbod van meer gespecialiseerde winkels, antwoordt de verzoekende partij dat er een zeer belangrijke overlapping binnen de aangeboden assortimenten bestaat. De verzoekende partij wijst er op dat ook de verwerende partij in het bestreden besluit haar belang heeft aanvaard.

8. De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij. Zij stelt dat de handelszaak van de verzoekende partij op minstens vijf kilometer is gelegen van de bestreden inrichting die verder weg van het centrum is gelegen en dus geen verkeershinder kan veroorzaken op weg naar het centrum. Zij ziet niet in hoe de bestreden inrichting zou kunnen leiden tot een

verminderde toegankelijkheid van de vestiging van de verzoekende partij gelet op de afstand tussen beide vestigingen en de talloze andere grootschalige kleinhandelszaken op de Torhoutsesteenweg. Voorts merkt zij op dat een commercieel nadeel geen voldoende belang is voor de ontvankelijkheid van het annulatieberoep. De vergunningverlenende overheden mogen ingevolge de zogenaamde Bolkesteinrichtlijn en de daaropvolgende aanpassingen van het wetboek van economisch recht, bij het beoordelen van vergunningsaanvragen geen rekening meer houden met economische criteria. Logischerwijze kunnen de vermeende economische gevolgen van een vergunningsbeslissing bijgevolg niet langer door derden in rechte worden aangevoerd om een vergunningsbeslissing te bestrijden. Bovendien bevindt de winkel van de verzoekende partij zich niet in de nabijheid van de bestreden inrichting en bestaan er dichterbij reeds verschillende andere sportwinkels. De verzoekende partij toont niet aan dat haar voortbestaan door de exploitatie van de bestreden inrichting zou worden bedreigd. Het is volgens de tussenkomende partij niet redelijk aan te voeren dat er in een stad als Oostende slechts één sportzaak zou kunnen overleven. De tussenkomende partij wijst er op dat zij van andere sportwinkels verschilt inzake merken, assortimentsamenstelling, uitstraling en omvang, hetgeen door de verzoekende partij zelf zou zijn bevestigd. Enig commercieel nadeel vloeit ten slotte volgens de tussenkomende partij niet voort uit de milieuvergunning doch uit de socio-economische vergunning.

9. De verzoekende partij voegt in de memorie van wederantwoord toe dat haar belang door de verwerende partij ook werd aanvaard bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij neemt een rechtmatig commercieel belang aan en aanvaardt dat er een stedenbouwkundige en een milieutechnische impact op de exploitatie van de verzoekende partij zal zijn. Er worden geen gegevens bijgebracht die de Raad van State, die slechts een marginaal toezicht houdt op de feitelijke appreciatie van de verwerende partij, toelaten anders te oordelen. De verzoekende partij wijst erop dat zij niet louter een commercieel nadeel aanvoert, maar ook de stedenbouwkundige- en milieuhinder die de bestreden vergunning haar zal berokkenen. De verzoekende partij benadrukt

in dit verband nog dat er geen vaste rechtspraak bestaat omtrent de draagwijdte die moet worden gegeven aan de vereiste van het belang bij het middel. Bovendien dient rekening te worden gehouden met het gewijzigde artikel 14, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaruit volgt dat het belang bij het middel slechts zal ontbreken wanneer een zuiver formalistische onregelmatigheid wordt ingeroepen, maar niet wanneer, zoals te dezen, een inhoudelijke onwettigheid wordt aangekaart. Uit de verklaringen van de verzoekende partij in een vakblad kan niet worden afgeleid dat "haar vrees om weg geconcurreerd te worden door tussenkomende partij, ongegrond zou zijn". De verwijzing naar het Europees mededingingsrecht acht de verzoekende partij niet dienstig, aangezien het hier gaat om het beoordelen door een rechterlijke instantie - dus geen overheid - van het belang van een verzoekende partij - en dus niet de vergunningsaanvraag zelf. Zij vordert niet dat de exploitatie van een handelszaak afhankelijk zou worden gemaakt van enig economisch criterium, doch omschrijft louter haar eigen persoonlijk belang aan de hand van een commerciële factor. Ten slotte wijst de verzoekende partij er nog op dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen een procedureel belang ziet in het aanvechten van een beslissing waarbij een door de verzoeker ingesteld administratief beroep wordt afgewezen.

10. De verwerende partij stelt in de laatste memorie dat zij zich kan vinden in het standpunt van de auditeur.

11. De verzoekende partij stelt in de laatste memorie dat er geen reden is om van de beoordeling van haar belang in 's Raads arrest nr. 231.207 van 12 mei 2015 af te wijken. Zij voegt toe dat bij de beoordeling van haar belang volgens de rechtspraak van de Raad van State rekening moet worden gehouden met alle hinder die onlosmakelijk verbonden is met de exploitatie van de bestreden inrichting. Commerciële hinder valt daar ook onder.

Beoordeling

12. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kunnen de annulatieberoepen voor de afdeling bestuursrechtspraak worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Om belang te hebben bij het bestrijden van de aan de tussenkomende partij verleende milieuvergunning moet de verzoekende partij derhalve aantonen of minstens aannemelijk maken dat zij nadeel kan ondervinden door de vergunde exploitatie. Dat nadeel mag commercieel van aard zijn op voorwaarde dat het rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden milieuvergunning.

13. In zoverre de verzoekende partij zich beroept op een concurrentieel nadeel door de rechtstreekse concurrentie van de vergunde inrichting, heeft dit specifieke nadeel geen uitstaans met de hinder die rechtstreeks voortvloeit uit de eigenlijke exploitatie van de vergunde inrichting maar wel met het aanbieden aan de klant van sport- en outdoorartikelen die in directe concurrentie staan met de eigen handelsactiviteit.

14. Voorts maakt de verzoekende partij het nadeel van het in het gedrang komen van de bereikbaarheid van haar winkel door het verkeersinfarct op de Torhoutsesteenweg als gevolg van de bestreden inrichting, niet concreet aannemelijk. De vergunde inrichting bevindt zich namelijk, anders dan de inrichting van de verzoekende partij, buiten het centrum en op vijf kilometer van de laatste inrichting. Daarbij komt dat de verzoekende partij voorbijgaat aan het advies van de dienst Mobiliteit waarin wordt geoordeeld “dat, mits de nodige infrastructurele ingrepen [...], de mobiliteitsimpact onvoldoende is om van een problematische situatie te gewagen”. De Raad van State stelt ook nog vast dat alle partijen ter zitting bevestigen dat thans, zonder de vergunde inrichting, reeds

sprake is van een structureel verkeersprobleem op één van de invalswegen, te dezen de Torhoutsesteenweg. De ontvankelijkverklaring door het bestreden besluit van het administratief beroep van de verzoekende partij, doet aan deze vaststellingen omtrent dat aangevoerde specifieke belang van de verzoekende partij niets af.

15. De verzoekende partij toont niet het rechtens vereiste belang aan.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding in hoofde van de eerste en de tweede verzoekende partij vast.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1.200 euro, elk voor een derde.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de eerste en de tweede verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig september tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Eric Brewaeys**